

- Μαθημα 80: Ανάλυση 2: Δοξίς:

- Λήμμα: Έστω $f: X \rightarrow Y$ συνεχής, όπου X, Y είναι Hausdorff τοπολογικοί χώροι. Τότε:

$Gr(f) \subseteq X \times Y$ είναι κλεινό.

- Απόδειξη: Έστω αρχικά $(x, y) \notin Gr(f) \Rightarrow f(x) \neq y \Rightarrow \exists U_1, U_2 \subseteq Y$ ανοικτά με:

$y \in U_1, f(x) \in U_2$ και $U_1 \cap U_2 = \emptyset$. Θέτουμε: $V = f^{-1}(U_2)$ και τότε: $(x, y) \in V \times U_1$

και αν $(z, w) \in V \times U_1 \Rightarrow f(z) \in U_2 \wedge w \in U_1 \Rightarrow w \neq f(z) \Rightarrow (z, w) \notin Gr(f)$

- Παρατήρηση: $Gr(f)$ κλεινό $\nRightarrow f$: συνεχής και αντιστρέψιμη: $f(x) = \begin{cases} 0, & x \leq 0 \\ \frac{1}{x}, & x > 0 \end{cases}$

- Θεώρημα Κλεινού Γραφήματος: Έστω X, Y χώροι Banach και $T: X \rightarrow Y$ γραμμικός με $Gr(T) \subseteq X \times Y$ είναι κλεινό. Τότε ο T είναι φραγμένος.

- Απόδειξη: Ορίζουμε $\| \|x\| \| = \|x\|_X + \|T(x)\|_Y, \forall x \in X$ και τότε: $\|x\| \leq \| \|x\| \|, \forall x \in X$

και αρα από πρόταση ανοικτής απεικόνισης αραεί v.f.o: $(X, \| \|x\| \|)$ είναι Banach

(γιατί τότε: $\exists c \in (0, 1): c \| \|x\| \| \leq \|x\|, \forall x \Rightarrow \|T(x)\|_Y \leq (\frac{1}{c} - 1) \|x\|, \forall x$)

Έστω τώρα $(x_n)_{n \in \mathbb{N}} \in X^{\mathbb{N}}$ τ.ω: x_n $\| \|x\| \|$ -Cauchy. Τότε από την * έχουμε ότι:

(x_n) είναι $\| \cdot \|$ -Cauchy και $(T(x_n))_{n \in \mathbb{N}}$ είναι $\| \cdot \|_Y$ -Cauchy και $(x_n, T(x_n)) \in Gr(T), \forall n$

και αρα: $x_n \xrightarrow{\| \cdot \|} x, T(x_n) \xrightarrow{\| \cdot \|_Y} y, (x, y) \in Gr(T)$ αρα αυτό είναι κλεινό και αρα:

$y = T(x)$. Τέλος: $x_n \xrightarrow{\| \cdot \|} x \Leftrightarrow \forall \epsilon > 0: \exists n_0 \in \mathbb{N}: \forall n > n_0: \| \|x_n - x\| \| = \|x_n - x\| +$

$\|T(x_n) - y\| < \epsilon$ ($\|x_n - x\| < \frac{\epsilon}{2}$ και $\|T(x_n) - y\| < \frac{\epsilon}{2}$ ισοδύναμα) και αυτό ισχύει γιατί

$x_n \xrightarrow{\| \cdot \|} x$ και $T(x_n) \xrightarrow{\| \cdot \|_Y} y$ και αρα έχουμε το αποτέλεσμα.

- Asyberis Topologies: (Εισαγωγή):

▶ Λήμμα: Έστω X διανυσματικός χώρος και $f_1, \dots, f_n, g: X \rightarrow \mathbb{R}$ γραμμικές. ΤΑΕΙ:

- 1. $\bigcap_{i=1}^n \ker f_i \subseteq \ker g$
- 2. $\exists \lambda_1, \dots, \lambda_n \in \mathbb{R}: g = \sum_{i=1}^n \lambda_i f_i$

- Απόδειξη: 2 \Rightarrow 1. Προφανές

1 \Rightarrow 2. Ορίζουμε $\pi: X \rightarrow \mathbb{R}^n$ με $\pi(x) = (f_1(x), \dots, f_n(x))$. Τότε έχουμε ότι $\pi(X) = Y$ είναι διανυσματικός υπόχωρος του \mathbb{R}^n . Ορίζουμε: $h: Y \rightarrow \mathbb{R}$ με $h(f_1(x), \dots, f_n(x)) = g(x)$. Η h είναι καλά ορισμένη ^{και καλά κληρονομή} γιατί: $(f_1(x), \dots, f_n(x)) = (f_1(y), \dots, f_n(y)) \Rightarrow (f_1(x-y), \dots, f_n(x-y)) = \vec{0}_{\mathbb{R}^n} \Rightarrow x-y \in \bigcap_{i=1}^n \ker f_i \subseteq \ker g \Rightarrow g(x-y) = 0 \Rightarrow g(x) = g(y) \Rightarrow h(f_1(x), \dots, f_n(x)) = h(f_1(y), \dots, f_n(y))$ και άρα είναι καλά ορισμένη ανεξάρτητα. Έστω $\tilde{h}: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ με $\tilde{h}|_Y = h$ και δέχουμε: $\lambda_i = \tilde{h}(\vec{e}_i), \forall i=1, \dots, n$. Ενindeον: $\forall x \in X: g(x) = h(f_1(x), \dots, f_n(x)) = \tilde{h}\left(\sum_{i=1}^n f_i(x) \vec{e}_i\right) = \sum_{i=1}^n f_i(x) \tilde{h}(\vec{e}_i) = \sum_{i=1}^n \lambda_i f_i(x)$

▶ Ορισμός: Έστω X διανυσματικός χώρος και $\Gamma \subseteq X^*$ που διαχωρίζει τα ημεία του X
 Ορισμός: $\forall x, y \in X: \exists f \in \Gamma: f(x) \neq f(y)$. Συμβολίζουμε με (X, Γ) την ελαχίστη τοπολογία που X που κάνει όλα τα στοιχεία του Γ συνεχή.

- Θεώρημα: Έστω X διανυσματικός χώρος και $\Gamma \subseteq X^*$ που διαχωρίζει τα ημεία του X .

- Τότε: (α). Η οικογένεια $\{W(x, A, \epsilon): x \in X, A \subseteq \Gamma \text{ πεπερασμένο, } \epsilon > 0\}$ είναι βάση πεποιών της (X, Γ) όπου: $W(x, A, \epsilon) = \{y \in X: |f(x) - f(y)| < \epsilon, \forall f \in A\}$
- (β). Η (X, Γ) είναι τοπολογικός διανυσματικός χώρος (ενοείται Hausdorff)
 - (γ). Η (X, Γ) είναι τοπικά κλειστός
 - (δ). $(X, \Gamma)^* = \langle \Gamma \rangle \quad ((X, (X, \Gamma))^* = (X, \Gamma)^*)$

Απόδειξη: 1). Είναι OK από προηγούμενα.

2). Έστω $x, y \in X$ και $x+y \in U \in (X, \Gamma)$. Χωρίς βλάβη της γενικότητας:

$U \supseteq W(x, A, \epsilon)$, όπου $\epsilon > 0$ και $A \subseteq \Gamma$ πεπερασμένο. Τότε αν $U_1 = W(x, A, \frac{\epsilon}{2})$
και $U_2 = W(y, A, \frac{\epsilon}{2})$ και τότε: $U_1 + U_2 \subseteq W(x+y, A, \epsilon) \subseteq U$ από τριγωνική

αριστεία γιατί: ~~αν $f \in A, \forall z_1, z_2 \in X$ με:~~ προφανώς. Επίσης: $x \in U_1, y \in U_2$
και άρα $\eta + \cdot$ είναι συνεχής. Με όμοιο τρόπο και $0 \cdot$ είναι συνεχής (X, Γ) -συνεχής.

Τέλος: αν $x+y$ επιδείχουμε $\epsilon > 0$ και $f \in \Gamma$ τέτοια ώστε: $|f(x) - f(y)| > 2\epsilon$
(γιατί η Γ διαχωρίζει τα σημεία) και θέτουμε: $\blacksquare V = W(y, \{f\}, \epsilon)$ και

$U = W(x, \{f\}, \epsilon)$ και τότε: $x \in U, y \in V$ και $U \cap V = \emptyset$ και άρα είναι Hausdorff,
αφού τα U, V είναι και ανοικτά.

3). Για κάθε $A \subseteq \Gamma$ πεπερασμένο, $\forall \epsilon > 0$ το σύνολο: $W(0, A, \epsilon) = \{x \in X : |f(x)| < \epsilon, \forall f \in A\}$.
Αλλά η οικογένεια $\{W(0, A, \epsilon) : A \subseteq \Gamma \text{ πεπερασμένο}, \epsilon > 0\}$ είναι βάλμ
περιοχών του 0.

4). $(X, \Gamma)^* \subseteq X^{\blacksquare}$ που αποτελείται από όλες τις γραμμικές $f: X \rightarrow \mathbb{R}$ είναι
 (X, Γ) -συνεχής. Εφ' όσον έχουμε ότι: $\Gamma \subseteq (X, \Gamma)^* \Rightarrow \langle \Gamma \rangle \subseteq (X, \Gamma)^*$.

Αντίστροφα τώρα: $g \in (X, \Gamma)^*$. Τότε έχουμε ότι g είναι (X, Γ) -γραμμικό
και άρα υπάρχει: $U \in (X, \blacksquare \Gamma)$ με $0 \in U$ και $g(U)$: γραμμικό $\Rightarrow \exists A \subseteq \Gamma$

πεπερασμένο και $\epsilon > 0$ π.ω: $g(W(0, A, \epsilon)) \blacksquare$: γραμμικό. Πράγματε: $A = \{f_1, \dots, f_n\}$
 $\subseteq \Gamma$. Ισχυρισμός: $\bigcap_{i=1}^n \ker f_i \subseteq \ker g$: Ένω όχι και τότε υπάρχει $z \in \bigcap_{i=1}^n \ker f_i$ με $g(z) > 0$

κ.β.γ. Τότε: $\forall t > 0: tz \in \bigcap_{i=1}^n \ker f_i \Rightarrow tz \in W(0, A, \epsilon) \Rightarrow tz \in W(0, A, \epsilon) \subseteq U$

$\Rightarrow \{g(tz) : t \in \mathbb{R}\} = \{tg(z) : t \in \mathbb{R}\}$ γραμμικό, το οποίο είναι άτομο αφού: $g(z) > 0$.

Επομένως από προηγούμενο λήμμα και ισχυρισμό: $\exists \lambda_1, \dots, \lambda_n \in \mathbb{R}: g = \sum_{i=1}^n \lambda_i f_i \in \blacksquare$
 $\in A \subseteq \langle \Gamma \rangle$.

- Ορισμός: Έστω X χώρος Banach. Η αδρανής τοπολογία στον X είναι $\eta(X, X^*)$

Άσκηση: Ο X^* διαχωρίζει τα μηδενικά του X .

- Πρόταση¹: Έστω X απειροδιαίτητος χώρος Banach. Τότε ο (X, η)

δεν είναι αριθμητικός και άρα δεν είναι μετρικοποιήσιμος.

- Πρόταση²: Αν X είναι απειροδιαίτητος χώρος Banach, τότε αυτός δεν

έχει αριθμητική Hamel βάση.

- Απόδειξη 2: Έστω όχι και άρα $\{x_n : n \in \mathbb{N}\}$ αριθμητική Hamel βάση του X .

Για κάθε $k \in \mathbb{N}$ ορίζουμε: $Y_k = \text{span}\{x_1, \dots, x_k\} \subset X$ γενεραλίσεις διάστασης

υπόχωρος του X . Αφού τώρα: $\{x_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ είναι Hamel βάση έπεται ότι:

$X = \bigcup_{k=1}^{\infty} Y_k$ και άρα από το λήμμα του Baire έπεται ότι: $\exists k_0 \in \mathbb{N} : \text{int}(Y_{k_0}) \neq \emptyset$

\Rightarrow και άρα υπάρχει x και $r > 0$: $B(x, r) \subseteq Y_{k_0}$ και άρα: $B(0, r) = B(x, r) - x$

$\subseteq Y_{k_0} - Y_{k_0} \subseteq Y_{k_0} \Rightarrow X = \bigcup B(0, r) = Y_{k_0}$ και άρα: $\dim X < \infty$ άτοπο.

- Απόδειξη 1: Έστω όχι και άρα $\lambda > 0$ τότε έχουμε ότι το 0 έχει αριθμητική βάση

περιοχών $\Rightarrow \exists \{A_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ γενεραλίσεις υποσύνολα του Γ και $\exists \{r_n\}_{n \in \mathbb{N}} \in (0, +\infty)^{\mathbb{N}}$

τέτοια ώστε: $\forall 0 \in W \in (X, X^*) : \exists n \in \mathbb{N} : 0 \in W(0, A_n, r_n) \subseteq W$. Έστω τώρα $f \in X^*$

και τότε το f είναι αδρανής συνεπώς και άρα: f αδρανής φραγμένο και

άρα $\exists n_0 \in \mathbb{N} : f(\bigcup_{i=1}^{n_0} A_{n_0, i})$ φραγμένο. Αν τώρα: $A_{n_0} = \{f_1, \dots, f_{n_0}\}$

τότε: $\bigcap_{i=1}^{\infty} \ker f_i \subseteq \ker f$ (απόδειξη όπως πριν) και άρα από λήμμα έπεται ότι:

$f \in \langle A_{n_0} \rangle \subseteq \langle \bigcup_{n=1}^{\infty} A_n \rangle$ και αφού η $\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n$ είναι αριθμητικό σύνολο έπεται ότι:

αφού: $X = \langle \bigcup_{n=1}^{\infty} A_n \rangle \Rightarrow$ ο X έχει αριθμητική Hamel βάση και άρα $\dim X = +\infty$

$\Rightarrow \dim X^* = +\infty$ το οποίο είναι άτοπο αφού ο X^* είναι χώρος Banach.

- Θεώρημα: (Μαζουρ):

Αν $\emptyset \neq C \subseteq X$ κλεινό και κυρτό $\Rightarrow C$ αλγεβρως κλεινό

- Απόδειξη: Έστω όχι και τότε: $C \not\subseteq \bar{C}^w$ και άρα υπάρχει $x \in \bar{C}^w$

με $(C \cap \{x\}) = \emptyset$. Τότε από το 2ο διαχωριστικό θεώρημα έπεται ότι:

$\exists f \in X^*$ με $\|f\|=1$ με: $\sup_{y \in C} f(y) < c < f(x)$, για κάποιον $c > 0$.

Τότε: $F = \{z \in X: f(z) \leq c\} = f^{-1}((-\infty, c])$ είναι αλγεβρως κλεινό

και $F \supseteq C$ και άρα: $F \supseteq \bar{C}^w \ni x$ και άρα άτοπο.

- Πρόταση: Αν X είναι απειροδιάστατος χώρος Banach τότε:

$$\overline{S_X}^w = \overline{B_X(0,1)}^{\|\cdot\|}$$